

A holokausz az egész világot megrázta és a mai napig szörnyű dolgok jutnak az ember eszébe, amikor meghallja ezt a szót. Az emberek többsége inkább elzárkózik a gondolattól, az egész témától, és igyekszik rá sem gondolni, ahelyett, hogy próbálná megérteni és átérezni, milyen is lehetett azoknak az embereknek, akik ezt a borzalmat átélték.

Az idei tanévben osztályom kísérletet tett arra, hogy megérthesse, milyen is lehetett valójában megbélyegzettnek, kítaszítottak lenni. Mindezt a Krókusz- projekt és Andi néni segítségével.

A projektet az írországi Holokausz Oktatási Alapítvány indította el 2005-ben, melyhez Magyarország három éve csatlakozott. Az európai oktatási programban való részvétel az élményszerű oktatás módszerével ismerteti meg a diákokat a rasszizmussal, hívja fel a figyelmet a különféle vallást követők közötti párbeszéd fontosságára, a toleranciára. Megtanulják, megtapasztalják a gyerekek, hogy mennyire fontos a másik ember elfogadása, tisztelete az etnikai hovatartozásától, esetleges fogyatékoságától, nemi irányultságától függetlenül. A program fontos része ősszel a krókuszmagymák elültetése, mellyel a diákok a II. világháború idején megölt zsidó gyerekekre emlékeznek Európa szerte, így Pápán is.

A budapesti kirándulás során különféle vallásokkal ismerkedtek a gyerekek, majd este színházi előadáson vettek részt.

Útunk első állomása egy Krisna templom megtekintése volt Óbudán. Sok érdekes, hívő embert ismertünk meg, akik elmesélték, mit is jelent valójában számukra a Krisna-vallás. Megtudtuk,

hogy a Krisna-tudat monoteista vallás, mely a hinduizmus egyik ágához tartozik. Fontos erkölcsi elveik többek között az erőszakmentesség, a könyörületesség, a szegényekről való gondoskodás. Életmódjukat *a legkisebb ártás elve* határozza meg, ennek megfelelően a hívők vegetáriánusok. Az érdekes információk mellett szívélyes vendéglátásban is volt részünk. Mindenki nagyon segítőkész és kedves volt velünk. Bármilyen furcsa is volt egy-egy kérdésünk, mindenre kimerítő, alapos választ kaptunk.

Második állomásunk egy zsinagóga megtekintése volt, ahol egy neológ rabbi, Finali Gábor fogadott minket. A Hunyadi téri zsinagóga egyik legnagyobb érdekessége a helyszíne volt, mivel egy lakásban volt berendezve. Látogatásunk során megtudtuk, hogy nagyon sok ilyen fajta, ún. lakászsinagóga jött létre a második világháború alatt. Rengeteg mindent megtudtunk a zsidóságról, a nép történetéről, a vallási jelképekről ottlétünk alatt. Megnézhettük közelről a Tóra-tekerceket, tanulmányozhattuk a héber írást.

Egész napunk remekül telt, sok élményt szereztünk, de a napot az esti színházi előadás tette teljessé. A **Budapesti Bábszínház** ***Apa lánya*** című előadását néztük meg. A színdarab egy Irena Sendler nevű fiatal lengyel nőről szól, aki a holokauszt alatt gyerekeket csempésztett ki a varsói gettóból. A lány saját életét naponta kockáztatva 2500 gyereket mentett meg a biztos halálból egy jól szervezett földalatti hálózat segítségével. Irena története fordulatos, izgalmas és szívhez szóló volt, az előadás végén néhányan még pár könnycseppet is hullattak.

Véleményem szerint ez a kirándulás sokat segített abban, hogy megértsünk és elfogadjunk más vallásokat és kultúrákat. Remélem, a jövőben még több ilyen fajta programban vehetek részt osztálytársaimmal.

Pápa, 2019. február 28.

Kiss Kata, 9. Ny

Hodásziné Pingitzer Andrea

magyartanár, a Kókusz-projekt gazdája

Budapest, Krókusz-projekt

Ápr. 12.

